MATCHUL CU ALBANIA bate la uşă

DISCUŢII ŞI PROPUNERI PE MARGINEA EVENIMENTULUI

ECHIPA NAŢIONALĂ SE FACE IN FUNCŢIE DE ADVERSAR IAR PENTRU MATCHUL CU ALBANIA ESTE BINE SĂ SE ACORDE CREDIT ELEMENTELOR TINERE ŞI DE TALENT, DEBUTANTE DAR CARE IN ACELAŞ TIMP SĂ PREZINTE GARANŢIA TEHNICEI

MATCHUL CU ALBANIA BATE LA UŞA! Mai sunt doar câteva zile şi pentru prima oară echipa Albaniei va juca în Bucureşti, matchul acesta inaugurând la noi sezonul internaţional al matchurilor inter-ţări, pe de altă parte echipa naţională porneşte la drum greu în cadrul Competiţiei de football din cadrul JOCURILOR BALCANICE ŞI ALE EUROPEI CENTRALE.

Acest reportaj a fost scris mai înainte ca forul de specialitate să desemneze lotul de footballişti din care se va forma echipa şi el vrea să însemne o încercare de a da o structură specială reprezentativei noastre pentru acest mach.

Opinia oficială

INTRE DOUĂ SOLUŢII, aceea a unei echipe exclusiv alcătuită din

Echipele României şi Albaniei, înaintea matchului dela Tirana, în anul 1946

tehnicieni, din jucători cu mare experienţă internaţională implicit şi vârstnici sau una alcătuită numai din elemente tinere. Comitetul Federal a ales calea de mijloc: o formaţie care să armonizeze ambele soluţii. Această chestiune nu constitue o inovaţie ci numai o precizare în reluarea formulei care anul trecut a dus la componenţa fiecărei reprezentative.

Dece nu o echipă numai tânără?

NU SE POATE SPUNE că în 1947 nu s'au ivit ocazii pentru a se face odată şi la noi măcar cu titlul de experienţă, încercarea cea mare de a remania echipa naţională în sensul unei revizuiri generale în ceeace priveşte componenţa sa. Este drept că a dispărut senatorismul de drept, că echipa a fost formată având în vedere cea mai bună formă a jucătorilor la un moment dat.

Totuşi chiar în matchuri ca acel cu Polonia când era posibilă această experienţă cu o echipă tânără nici antrenorul, nici comisia de selecţie nu au avut curajul introducerii elementelor tinere, neîncercate încă în echipe naţionale. S'a realizat atunci 0-0, dar scorul acesta nu poate fi un argument pentru acei care pledează la menţinerea unei echipe cu aceleaşi nume. Cine poate garanta că o echipă renovată nu ar fi făcut un rezultat bun? Poate s'ar fi întâmplat altfel, însă în acest caz aveam o experienţă în plus.

La Budapesta, experienţa a fost salutară

LA BUDAPESTA a fost trimisă echipa B a României să joace cu echipa B. a Ungariei. Trebue cunoscut faptul ca Ungaria poate la orice moment dat să formeze trei echipe naţionale de valoare egală. Ziarele budapestane scriau că echipa trimisă la Bucureşti nu este superioară celei care a rămas în Capitala Ungariei. In această echipă juca centru înaintaş MIKE poate cel mai bun centru înaintaş al Ungariei, care avea să încerce în acest match toate veleităţile lui. Stopperul nostru în acest match, a fost GICĂ PETRESCU, despre care s'a spus mereu că este un excelent jucător de club, dar niciodată bun pentru naţională. Se ştie că în acest match GICĂ PETRESCU a fost cel mai bun jucător. MIKE cu toată ştiinţa lui în football, cu toată vitalitatea şi agresivitatea lui, asemenea unui leu deslănţuit din cuşcă nu a putut face nimic. Pur şi simplu se poate spune că a fost „desfiinţat" de jucătorul nostru. Dar echipa aceasta care a realizat 0-0 a mai avut jucători de experienţă care au dat satisfacţie. GICĂ PETRESCU este exemplul cel mai elocvent.

Ce fel de adversari avem la 2 Mai

RELUĂM SEZONUL INTERNAŢIONAL şi disputăm primul match inter ţări cu echipa Albaniei, care se ştie este o echipă de elan, de luptă fără practica WM-ului un joc apropiat de cel italian.

Fără a fi posesorii unei tehnici desăvârşite albanezii sunt însă periculoşi prin această vitalitate, prin jocul pe poartă. Timp de 90 de minute duc jocul în acelaş tempo şi nu se impresionează în faţa nici unui adversar şi niciunei situaţii. Anul trecut, când scorul era de 4-0 în favoarea României, albanezii jucau la fel ca în primele minute.

Ce formaţie opunem noi unei asemenea echipe?

Avem avantajul jocului acasă. este cunoscută echipa albaneză suficient, suntem în avantaj după rezultatul trecut, astfel că măcar odată şi elementele tinere, fără examenul internaţional trebuesc supuse verificării. Avem certitudinea că în lot se găsesc destui din aceştia şi (dacă nu va fi un lot restrâns) deaceea propunerea noastră este de a nu fi neglijaţi.

Este evident faptul că unei echipe ca aceea a Albaniei trebue să îi opunem o formaţie care „JOACA MINGEA LA PICIOR" dar în acelaş timp să aibă şi vitalitatea necesară susţinerii pe durata de 90 minute a tempo-ului impus de oaspeţi.

Cine a jucat până acum împotriva Albaniei

MAI INAINTE INSĂ de a face propuneri pentru o echipă naţională de acest gen să vedem care sunt jucătorii opuşi până acum albanezilor. Au jucat de două ori: Lăzăreanu; Ritter; Petchowski; Marian şi Reuter. O singură dată: Negrescu; Simatoc; Mesaroş; Fabian; Iordache: Toth III; Băcuţ; Mari; Farcaş; Dumitrescu III: Covaci şi Moisescu, iar ultima formaţie, aceea care a învins cu 4-0, este următoarea: Lăzăreanu: Ritter: Novac; Băcuţ: Mari; Potchowscki; Farcaş: Marian: Covaci; Dumitrescu III: (Moisescu) şi Reuter.

Din aceşti jucători mai sunt în actualitate astăzi pentru o formaţie

Aurel Neagu

(Continuare în pag. 15-a)

D'ALE
FOOTBALLULUI

Când te confunzi cu arbitrul...

FOOTBALLUL ESTE PLIN de întâmplări; unele vesele, altele triste, o a treia categorie tragicomice

Intâmplarea de mai jos s'a petrecut nu de mult. La jocul CSMM—Ciocanul disputat la Mediaş şi terminat la egalitate (0—0). Matchul credem că chinueşte şi astăzi memoria arbitrului timişorean Daju care a fost obiectul unei tentative de agresiune din partea spectatorilor medieşeni.

Dar nu de el este vorba, ci de d. S. Zauber, conducătorul caravanei bucureştene. Om foarte paşnic, care nu a protestat niciodată altfel decât verbal şi care în nici un caz nu are înclinaţii spre agresivitate, d. Zauber era să fie el victimă în locul d-lui Daju

Motivul? Unul sau mai mulţi dintre cei care-l urmăreau pe Daju pentru unele "explicaţii", l-au asemuit pe d. Zauber cu arbitrul:

— Uite arbitrul!

Şi pe dată grupul s'a pus în mişcare spre d. Zauber. Noroc că intervenţia câtorva cunoscuţi au evitat confuzia spre marea fericire a bucureşteanului căruţ i se sbârlise şi ultimile 2—3 fire de păr.

Dealtfel acest indiciu trebuia să-l facă cunoscut, dar pesemne că şi d. Daju a început să chelească...

Sunt şi jucători fricoşi!

DAR NU IN GENUL lui Ganczman pe teren, ci în afara terenului.

Şi unul este Bărbulescu; mijlocaşul Distribuţiei Petrol.

"Gică Pungă" — cum îi spun intimii — i-a speriat pe colegii săi cu frica lui. Odată, când Bărbulescu era la masă (într'o deplasare în provincie) Petrescu s'a ascuns în şifonierul din camera lui şi a stat acolo până a venit Bărbulescu să se culce. Cum s'a urcat în pat, Petrescu a început să facă sgomot în şifonier.

Bărbulescu a înlemnit în pat şi nu s'a dat jos din el până când nu a venit colegul de cameră să aprindă lumina şi să-l vadă pe Petrescu ieşind din ascunzătoare. Numai atunci şi-a revenit.

Bărbulescu este fricos şi altfel; însă.

In cursul unui match s'a lovit la cap şi dus la doctor acesta a vrut să-i arate prin oglindă ce rană are. Credeţi că Bărbulescu a acceptat? Ferească Dumnezeu! Şi-a ascuns capul în mâini şi a început să strige:

— Nu vreau domnule doctor, nu vreau!

Intr'atâta îl "impresionează" vederea unei răni sau a sângelui...

Şi când te gândeşti că pe teren pare altfel...

Din greşeală nimereşti la Timişoara în loc de Lupeni

DL. REINHARDT fratele jucătorului, este un arbitru invers proporţional cu înălţimea (care în treacăt fie spus îl împiedică să riposteze unuia mai arătos şi odată a şi pătit-o). Aceasta nu a fost un motiv însă, ca odată să nimerească la Timişoara în loc de Lupeni, unde era delegat.

L'a întâlnit un redactor al nostru plimbându-se foarte radios prin Timişoara şi nu a întârziat să explice de ce se află acolo şi nu la Lupeni: i-a arătat raportul de arbitru primit şi pe care din eroare, secretariatul CCA trecuse ca localitate de disputare a jocului Minerul — Electrica — Timişoara în loc de Lupeni.

Şi d. Reinhardt a stat de a văzut jocul CFR—Distribuţia şi seara s'a întors la Arad. Iar la Lupeni a condus un arbitru localnic în lipsa celui delegat. Nu din cauza aceasta însă, a pierdut Electrica.

DELA PREA CINSTITUL DOMN MALAUD LA CONFERINŢA, FĂRĂ PERSPECTIVE, DELA VENEZIA ŞI PORŢILE LARGI ALE BLEDULUI

CAND IN TOAMNA ANULUI 1927 s'au pus bazele celor două competiţiuni care aveau să facă epocă în footballul european: CUPA INTERNAŢIONALA A EUROPEI CENTRALE ŞI CUPA EUROPEI CENTRALE (prima rezervata echipelor naţionale, iar secunda echipelor de club în ordinea clasificării lor în campionatele respective), desigur că s'a avut în vedere latura sportivă, asigurarea unui calendar internaţional permanent atât pentru "naţionale" cât şi pentru echipele de club, şi — prin rivalitatea firească dintre participanţi — netezirea drumului spre progres, spre îmbunătăţirea clasei footballului.

Nimeni nu putea să-şi închipuie atunci că aceste competiţiuni — cu timpul—vor devia dela scopul iniţial şi vor atinge un domeniu cu afinităţi financiare. Asemenea jocuri umpleau la sigur visteriile nu numai ale federaţiilor şi cluburilor, ci şi ale celor care începuseră să guste din plin din plăcerea înavuţirii fără efort şi pe spinarea celor ce îşi rupeau picioarele şi îşi secau energiile pe terenuri.

Pe de altă parte, departe de a corespunde ideii adevărate de sport, aceia de a contribui la împrietenirea şi înfrăţirea popoarelor, jocurile se terminau nu de puţine ori cu manifestaţiuni de cea mai autentică marcă şovină, victoria cu ori ce preţ transformând spectatorii şi spectacolele în arene de dispute naţionaliste. Scandaluri, bătăi chiar, într'un cuvânt tot ceea ce NU trebuia să ofere un teren de sport, pentrucă NU AŞA se putea atinge adevărata menire a sportului în manifestările sale internaţionale.

Onorabilul domn Malaud

NE-AM ADUS AMINTE DE TOATE ACESTEA recitând câteva informaţii sportive privind trei acţiuni fără nici o legătură aparentă între ele, dar pătrunse de mentalităţi diferite. Aceasta într'un moment în care pretutindeni se produc prefaceri sociale în spiritul democraţiei populare.

Primul fapt.

Acum câtva timp, un domn Malaud din conducerea clubului parizian RED STAR OLYMPIQUE, a început să propage—şi nu s'a mulţumit s'o facă dela Paris, ci a şi pe cat într'un turneu prin Scandinavia — ideia înfiinţării unei competiţiuni cu participarea echipelor de club campioane naţionale şi eventual şi a celor clasate la locurile doi din ţările respective. Onorabilul domn Malaud viza în special ţările din nord-vestul

Europei — fără Italia, Europa Centrală şi, bineînţeles, Răsăritul.

Nu importă cum a fost primit proectul d-lui Malaud şi nici dacă a prins sau nu, ci simplul fapt ca ceia ce se urmăreşte prin politica vestului, se încearcă a se transpune şi pe plan sportiv, cu înlăturarea tuturor acelor sportivi care aparţin ţărilor ostile nu occidentului, ci tendinţelor acestuia de a supune popoare capitalului, indiferent dacă este în dolari sau în natură. Intenţia, scopul proectului domnului Malaud sunt mult prea evidente pentru a mai fi nevoie de comentarii.

Hotărîrile dela Venezia

AL DOILEA FAPT.

La Venezia, delegaţii federaţiilor de football din ITALIA, CEHOSLOVACIA, UNGARIA, ELVEŢIA şi AUSTRIA au discutat reluarea celor două competiţiuni ale Europei Centrale. CEC şi CUPA INTERNAŢIONALA.

Şi au hotărît ceeace au hotărît, totul privind viitorul.

Cum hotărârile luate urmează a fi puse în aplicare în timp, discuţiile acestea ni se par premature şi, în orice caz, cu prea puţine şanse de succes având în vedere proectul Malaud şi cel de al treilea fapt.

La Bled, fără surle şi fanfare

INTRE TIMP, FARA SURLE ŞI FANFARE la Bled s'a realizat acea lărgire a cadrului campionatelor balcanice preconizată încă de anul trecut şi la care cei vizaţi şi convinşi de sinceritatea chemării şi solidaritatea realizării, au răspuns cu entuziasm.

CAMPIONATELE BALCANICE NU SE VOR MAI NUMI ASTFEL. INCEPAND DE ANUL ACESTA CI CAMPIONATELE BALCANICE ŞI ALE EUROPEI CENTRALE.

CEHOSLOVACIA şi POLONIA au aderat fără ezitare la competiţiile adevăratelor democraţii, contribuind astfel şi ele la ridicarea unei temelii şi pe plan sportiv pentru Europa Nouă.

S'a plecat dela o competiţie balcanică şi s'a ajuns la una mai largă în ce priveşte participarea şi atunci când vor adera şi URSS şi alte ţări (Austria, care [illegible] vizată) — pentrucă, şi aici este deosebirea între felul de a privi lucrurile şi a trata ţările, în Răsărit şi Apus — lărgirea cadrului competiţiunei nu este limitată.— atunci se vor realiza integral condiţiunile obiective de activitate mai mult decât bogată şi în acelaş timp, rodnică sub raportul progresului, tehnic şi moral.

Trei fapte- trei perspective

PUSE FATA IN FATA ACESTE TREI FAPTE, nu pot opri sentimentul că în cazul primului ne aflăm în faţa unei case aparent ospitaliere, dar cu porţile ferecate, spre deosebire de porţile largi deschise ale celui de al treilea fapt, în timp ce conferinţa dela Venezia arată ca o casă gata să se prăbuşească şi în care îţi e teamă cuiva să intre.

Deoparte seninătatea şi sinceritatea lucrurilor spuse pe nume şi pe faţă, e drept răspicat, ca omul care are în spate o întreagă experienţă,

dar încrezător în destinul său încăput în mâini proprii, de alta omul cu promisiuni arătoase dar cu gânduri ascunse, iar la mijloc cel lipsit de perspective.

Se poate îndoi cineva de victoria primului, a omului gata să primească pe toţi acei dornici de pace, iubire şi viaţă mai bună?

Şi aici îşi va spune sportul cuvântul... **(p. g.)**

Juniorul Toma Gheorghe (Distribuţia - Petrol) ne vorbeşte despre problema juniorilor

Astăzi, mai mult ca oricând, atenţia generală este îndreptată asupra juniorilor, a tinerelor vlăstare, ce urmează să împrospăteze cadrele şi implicit să ajute la redresarea sportului de masse.

Pentrucă — sinceri fiind — o grupare fără juniori, nu poate niciodată face faţă, mai ales că defecţiuni se pot produce în fiecare moment.

Şi astfel de exemple am întâlnit în repetate rânduri, când formaţiile divizionare — neavând o rezervă — au apelat la serviciile juniorilor, care în majoritate au corespuns.

Găsind că este util să discutăm în această privinţă şi cu un junior, am stat de vorbă cu TOMA GHEORGHE, centru înaintaş la juniorii Distribuţiei Petrol şi în echipa Capitalei.

Iată ce ne spune:

PROBLEMA JUNIORILOR este din nou la ordinea zilei. Se vorbeşte de ea din ce în ce mai mult, iar noi cei tineri, suntem extrem de mulţumiţi că cei din fruntea treburilor foot-ballistice nu ne-au uitat.

Deaşfel, astăzi când un suflu nou domină sportul dela noi din ţară, nu se putea ca şi în football să nu se producă un revirment.

Războiul, care a adus atâtea nenorociri în lume şi în special în ţara noastră, a avut repercusiuni şi asupra sportului cu balonul rotund.

Calitatea footballului şi valoarea jucătorilor au scăzut, aceasta fiind părerea tuturor celor ce se ocupă cu acest sport.

Pentru redresarea lui, cred că o atentă urmărire a elementelor tinere şi stimularea lor, sunt condiţiuni dela care nu se vor îndepărta cei ce ne conduc.

Organizarea campionatului naţional de juniori şi a Cupei juniorilor sunt dovezi edificatoare de grija ce a început să ni se poarte.

Noi juniorii mai avem a dorinţă şi anume aceia de a fi programaţi cu jocurile noastre în deschidere la partidele divizionare, pentru a fi văzuţi şi de marele public, lucru ce ne va folosi, deoarece ne vom obişnui cu asistenţele numeroase. Incurajările publicului ne vor fi deasemenea un stimulent.

In încheiere, cred că după terminarea campionatului, organizarea unei tabere de vară, unde să fie concentraţi cei mai buni juniori din ţară, constitue cel mai fericit prilej pentru o pregătire temeinică a tuturor celor ce s'au impus pentru viitor. In acelaş timp, juniorii din toate părţile ţării se vor cunoaşte mai bine, făcându-se o apropiere sufletească atât de necesară, mai ales pentru noi tineretul.

Dar sunt convins că dorinţele noastre sunt şi ale conducătorilor, care în cel mai scurt timp le vor transforma în realitate".

1000 zile de lectură foot-balistică

PRIVITE DE UN ARBITRU, UN ANTRENOR ŞI... UN FUNCŢIONAR FRFA

DATA DE 27 APRILIE, marchează fără îndoială un eveniment important în istoria sportului românesc **Sportul Popular**, *ziarul marilor masse de sportivi, ziarul care din prima zi a apariţiei sale a fost în slujba sportului democrat, combătând cu energie orice vestigii ale trecutului, care la apariţia sa, şi apoi încă multă vreme, mai dăinuiau în sport împlineşte 1000 numere. Sportivii din întreaga ţară se vor bucura alături de cei care trudesc zi de zi ca acest ziar să fie într'adevăr expresia năzuinţelor de mai bine ale sportului românesc.*

Am stat de vorbă cu un arbitru, un antrenor şi un funcţionar al federaţiei care au citit cele o mie de numere ale ziarului nostru.

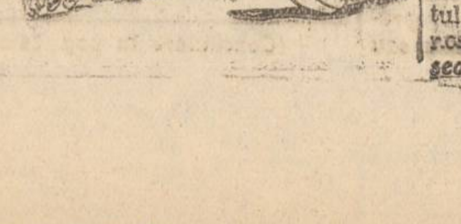

D. Ştefan Fianu, este îndeajuns de cunoscut în lumea footballului. D-sa în calitate de preşedinte al districtului de Arbitri Bucureşti şi de preşedinte al Sectorului de Sud al arbitrilor, are un bogat stat de servicii în sport. Iată ce ne spune: „Citesc zilnic ziarul Sportul Popular. Şi pe fiecare zi ce trece el apare în mai bune condiţiuni, şi cu rezultate complecte din ţară şi străinătate.

Cu ocazia împlinirii a 1.000 numere, Districtul de Arbitri Bucureşti precum şi Sectorul de Sud al Arbitrilor, urează prin mine "Sportul Popular" viaţă lungă şi prosperă pentru a-şi putea duce la bun sfârşit frumoasa sa misiune".

*

Cine nu îl cunoaşte sau nu a auzit de CIBI BRAUN. Membru în Comitetul Federal, antrenor al echipei naţionale sindicale, antrenor al echipei Ciocanul. Preşedinte al Asociaţiei Antrenorilor. Cibi este un nume mare în footballul românesc. Cititor zilnic al „Sportului Popular". Cibi nu se lasă mult rugat pentru a-şi aduce salutul cu prilejul apariţiei numărului nostru festiv: *„1000 de numere înseamnă 1000 zile puse în slujba sportului popular democrat,*

Urez ziarului, tuturor sportivilor din Republica Populară Română mulţi ani pentru ca sportul românesc să aibă un preţios îndrumător".

*

Şi pentrucă tot suntem la capitolul federaţie vom da mai jos părerea unui funcţionar federal, ŞTEFAN EPURAŞ.

"Ca sportiv şi ca funcţionar al Federaţiei Române de Football, dar mai ales ca cititor fidel al „Sportului Popular" urez la apariţia numărului 1000 ziarului ce nu a precupeţit nici un efort pentru popularizarea sportului, zile îndelungate şi fericite".

JOSIF HEROLD

IOSIF HEROLD A MURIT fără să-şi vadă visul. Şi el, ca şi toţi acei care încep să bată mingea de cârpă pe maidane a vrut să joace măcar odată în echipa naţională. Poate şi-ar fi realizat visul, dacă moartea care alege tocmai pe cei mai buni, nu i-ar fi smuls din mijlocul familiei footballului. Iosif Herold ar fi putut să ajungă în echipa naţională. Talentul şi tinereţea lui, voinţa lui poate mai târziu, peste un an, i-ar fi oferit satisfacţia să îmbrace tricoul tricolor. Dar aşa s'a stins din viaţă la 26 de ani, în plină desfăşurare a posibilităţilor lui.

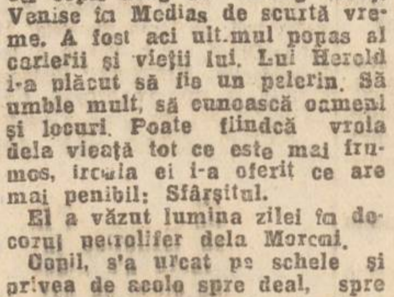

Pe Iosif Herold l-a plâns ca pe un copil drag un întreg oraş. Venise în Mediaş de scurtă vreme. A fost aci ultimul popas al carierii şi vieţii lui. Lui Herold i-a plăcut să fie un pelerin. Să umble mult, să cunoască oameni şi locuri. Poate fiindcă vroia dela viaţă tot ce este mai frumos, [illegible] i-a oferit [illegible]: Sfârşitul.

El a văzut lumina zilei în decorul petrolifer dela Moreni.

Copil, s'a urcat pe schele [illegible] spre deal, spre munţi. Atunci s'a gândit că va fi purtat pe braţe în ultimul lui drum [illegible]. A coborît de pe schele să continue jocul cu ceilalţi copii.

Din ce în ce, alintatului Iosif, natura îi dăruia calităţi morale şi fizice din ce în ce mai evidente. Fratele lui mai mare, Costy, a vrut să-l facă atlet. Dar atunci în 1938, pe cer pluteau norii cu praf de puşcă. Costy a îmbrăcat haina militară şi nu s'a mai întors decât în 1945. Pe atunci Iosif era un bun jucător de football. Incepuse cariera de footballist la Astra Moreni şi s'a perindat pe la Valea Călugărească, apoi la F. C. Ploeşti, a poposit în Arad la Gloria, pentru ca să sfârşească la Mediaş. A intrat în acest oraş ca un străin, dar curând prin caracterul lui, prin bunătate şi prietenie faţă de toţi, Herold a devenit un copil al acestui oraş, un prieten al tuturor, cel mai alintat din toţi footballiştii echipei.

Moartea însă nu alege când coseşte. Aşa, între două transfuzii, Iosif Herold şi-a aflat sfârşitul, plecând în ultimul lui pelerinaj. I-a plăcut să fie pelerin în viaţă şi a plecat atât de devreme să vadă plaiurile din altă lume.

Purtat pe umeri de colegii lui, a trecut ultima oară pe străzile Mediaşului străjuite de mii de oameni. N'a fost casă din care să nu i se arunce flori şi din care să nu se verse lacrimi. La mormântul lui încă deschis plângea toată lumea. S'au ţinut discursuri, dar frazele [illegible] lacrimi [illegible] Debay n'a mai putut [illegible] tăcerea deplină. Nimeni n'a [illegible]. Nimeni n'a zâmbit.

Nu numai Clubul Sportiv Muncitoresc Mediaş pierduse pe unul din cei mai buni, ci întreg oraşul saluta în Iosif despărţirea de cel mai iubit.

a. n.